

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Узп 366/2012
16.11.2012. година
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Снежане Живковић, председника већа, Олге Ђуричић и Снежане Андрејевић, чланова већа, са саветником суда Радојком Маринковић, као записничарем, одлучујући о захтеву Републичке агенције за телекомуникације Београд, Вишњићева 8, за преиспитивање судске одлуке - решења Управног суда 13 У 19315/10 од 29.06.2012.године, са противном странком Републичком комисијом за заштиту права у поступцима јавних набавки, у предмету јавне набавке, у нејавној седници већа одржаној дана 16.11.2012. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

Захтев се ОДБАЦУЈЕ.

О б р а з л о ж е њ е

Побијаним решењем одбачена је тужба тужиоца Републичке агенције за телекомуникације поднета против решења Републичке комисије за заштиту права у поступцима јавних набавки број 4-00-1211/2009 од 28.01.2010.године, којим је усвојен захтев за заштиту права подносиоца захтева I.i. doo Н.Б. и у целини поништен отворени поступак јавне набавке добара - набавка и испорука мерних инструмената за партије 1, 2, 3 и 4 наручиоца Републичке агенције за телекомуникације из Београда, ЈН бр. 1-07-404-6/09 за које је јавни позив објављен у „Службеном гласнику РС“ број 93/2009 од 10.11.2009. године. Ставом другим диспозитива оспореног решења одбијен је захтев за заштиту права подносиоца захтева I.i. doo Н.Б. поднет у отвореном поступку јавне набавке добара - набавка и испорука мерних инструмената, за партију 6 наручиоца Републичке агенције за телекомуникације из Београда, ЈН бр. 1-07-404-6/09 за које је јавни позив објављен у „Службеном гласнику РС“ број 93/2009 од 10.11.2009. године као неоснован. Захтев је поднет због повреде правила поступка и погрешне примене закона са предлогом да Врховни касациони суд уважи захтев и укине или преиначи побијану судску одлуку.

У поступку претходног испитивања поднетог захтева Врховни касациони суд је нашао да је захтев недозвољен.

Одредбом члана 49. став 1. Закона о управним споровима („Сл. гласник РС“ број 111/09) је прописано да против правноснажне одлуке Управног суда странка и надлежни јавни тужилац могу да поднесу Врховном касационом суду захтев за преиспитивање судске одлуке. Ставом 2. члана 49. ЗУС-а је прописано да захтев може да се поднесе када је то законом предвиђено, у случајевима када је суд одлучивао у пуној јурисдикцији и у стварима у којима је у управном поступку била искључена жалба, а ставом 3. истог члана је прописано да захтев може да се поднесе због повреде закона, другог прописа или општег акта или повреде правила поступка која је могла бити од утицаја на решење ствари.

Из побијаног решења, списка предмета Управног суда, навода захтева и прилога достављених уз захтев те достављених списка Републичке комисије за заштиту права у поступцима јавних набавки која се односе на предмет спора, произилази да је пре доношења побијаног решења вођен управни поступак у коме је понуђач, Предузеће I.i. doo Н.Б., на основу члана 107. Закона о јавним набавкама, поднео наручиоцу дана 04.12.2009. године, захтев за заштиту права у фази након што је јавни позив о предметној јавној набавци објављен у „Сл. гласнику РС“, број 93 од 10.11.2009. године. Одлучујући о поднетом захтеву наручилац, Републичка агенција за телекомуникације, је решењем број 1-07-404-6/09-14 од 14.12.2009. године, одбио у целини захтев за заштиту права понуђача I.i. doo Н.Б. Поднеском од 17.12.2009. године, понуђач се изјаснио да наставља поступак за заштиту права пред Републичком комисијом за заштиту права. Републичка комисија је, на основу члана 117. Закона о јавним набавкама, решењем број 4-00-1211/2009 од 28.01.2010. године, усвојила захтев за заштиту права подносиоца захтева и у целини поништила отворени поступак јавне набавке добара - набавка и испорука мерних инструмената за партије 1, 2, 3 и 4, а одбила захтев за заштиту права подносиоца за партију 6 истог отвореног поступка јавне набавке.

Одредбом члана 107. став 1. Закона о јавним набавкама („Сл. гласник РС“ број 116/08) је прописано да се захтев за заштиту права подноси наручиоцу, а ставом 2. истог члана закона, да се захтев за заштиту права може поднети у току целог поступка јавне набавке, против сваке радње наручиоца, осим ако овим законом није другачије одређено. Наручилац о поднетом захтеву за заштиту права одлучује на основу члана 110. и 111. Закона о јавним набавкама, у својству првостепеног органа и све активности наручиоца о поднетом захтеву се могу подвести под рад првостепеног органа по жалби сагласно одредбама од чл. 224. до 229. ЗУП-а. Републичка комисија о поднетом захтеву за заштиту права одлучује у својству првостепеног органа и на основу члана 117. Закона о јавним набавкама и може да поврати захтев за заштиту

другостепеног органа у смислу члана 117. Закона о јавним набавкама и може да усвоји захтев за заштиту права и у целини или делимично поништи поступак јавне набавке, уколико је захтев за заштиту права основан, с тим да има и могућност да отклони пропусте у раду првостепеног органа по захтеву за заштиту права, а што се може подвести под рад другостепеног органа по жалби сагласно чл. 229. ЗУП-а. Како је оспорено решење Републичке комисије за заштиту права од 28.01.2010. године, против кога је вођен управни спор који је окончан побијаним решењем Управног суда, донето од стране другостепеног органа то нису испуњени процесни услови прописани цитираним ставом 2. члана 49. Закона о управним споровима за подношење овог ванредног правног средства, јер захтев за преиспитивање није предвиђен законом у овој управној ствари, Управни суд није одлучивао у пуној јурисдикцији и у управном поступку није било искључено двостепено одлучивање. Поред наведеног, побијаним решењем Управног суда није одлучивано о предмету управног спора, већ је тужба одбачена због недостатака активне легитимације на страни тужиоца, па је и из тог разлога захтев недозвољен.

Одредбом члана 53. став 1. Закона о управним споровима је прописано да ће, недозвољен или неблаговремен захтев или захтев који је поднело неовлашћено лице, Врховни касациони суд одбацити решењем.

Са изнетих разлога на основу наведених прописа поднети захтев је недозвољен, па је Врховни касациони суд применом одредбе члана 53. став 1. Закона о управним споровима одлучио као у диспозитиву овог решења.

РЕШЕНО У ВРХОВНОМ КАСАЦИОНОМ СУДУ

дана 16.11.2012. године, Узп 366/2012

Записничар,

Радојка Маринковић, с.р.

Председник већа - судија,

Снежана Живковић, с.р.